

Arrest

nr. 209 079 van 10 september 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. PAUWELS
Leopold De Waelstraat 12
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 24 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. PAUWELS en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u van etnisch Albanese afkomst en werd u geboren in Podujevo, Kosovo. Na uw huwelijk met Z.B. (...) ging u wonen in Kercove, Macedonië, van waar uw echtgenoot afkomstig was. U verkreeg de Macedonische nationaliteit. Samen met uw echtgenoot kreeg u twee kinderen: M. (...) en H. B. (...) (o.v. X). U leefde samen met de drie broers van uw echtgenoot, E. (...), G. (...) en Mi. (...), die vaak agressief gedrag vertoonden tegenover u en uw gezin. Na het overlijden van uw echtgenoot, een tweetal jaar geleden, ging u met uw kinderen in Tetovo wonen. Uw dochter H. (...) lijdt aan zware epilepsie, volgens u een gevolg van het feit dat zij als kind uit de armen van haar vader is gevallen. In Macedonië is de juiste verzorging voor haar niet beschikbaar: het ziekenhuis bevindt zich ver van uw woning, medicijnen zijn vaak niet voorradig en bepaalde medische onderzoeken en behandelingen kan u zich financieel niet veroorloven. Om die reden raadden uw artsen u aan om naar

België te komen. U reisde op 5 oktober 2017 samen met uw dochter per vliegtuig naar België en diende op 16 oktober 2017 samen een asielaanvraag in. Vanwege de gezondheidssituatie van uw dochter kon u bij Dienst Vreemdelingenzaken niet worden gehoord. De arts van uw dochter legde een attest neer ter staving van het feit dat uw dochter niet kon worden gehoord en dat u te allen tijde bij haar zijde diende te blijven. In overleg met uw sociaal assistent en advocaat werd er afgesproken dat u zich samen met uw dochter naar het commissariaat-generaal zou begeven en dat uw dochter het gehoor zou bijwonen. Tijdens het gehoor werd uw dochter onwel en het gehoor diende te worden afgebroken zonder dat uw asielmotieven konden worden besproken. Er werd met uw advocaat afgesproken dat u uw asielmotieven in een geschreven verklaring zou uiteenzetten. Naast deze geschreven verklaring legde u uw paspoort neer, het paspoort van uw dochter, de overlijdensakte van uw echtgenoot, en een brief van de arts van uw dochter in Macedonië waarin wordt uitgelegd dat u zich bepaalde medische behandelingen niet kan veroorloven.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Volgens uw verklaringen verliet u uw land en kwam u naar België omwille van de gezondheidssituatie van uw dochter en omdat u in Macedonië in een barak woonde zonder water, wc of verwarming (CGVS, p. 2; schriftelijke verklaring). Uit uw verklaringen en de door u neergelegde documenten blijkt dat uw financiële situatie de reden is dat uw dochter bepaalde medische behandelingen niet kan krijgen. Hoe betreurenswaardig ook, dient dan ook te worden vastgesteld dat de door u ingeroepen socio-economische en medische problemen, die werden gestaafd door meerdere medische attesten, geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

Aangaande de problemen die u met uw schoonbroers kende, dient te worden vastgesteld dat deze zich situeren in de periode dat u met uw schoonbroers samenwoonde in Kercove, voor het overlijden van uw echtgenoot. Sinds zijn overlijden, een tweetal jaar geleden, leefde u in Tetovo (CGVS, p. 4). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u ook na uw verhuis naar Tetovo nog problemen kende met uw schoonbroers (schriftelijke verklaring). Bovendien wordt vastgesteld dat u niet heeft aangetoond dat u voor de door u aangehaalde problemen met uw schoonbroers – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Macedonië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Macedonië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Betreffende uw verklaring dat de politie niets tegen uw schoonbroer kon doen (zie schriftelijke verklaring) dient verwezen te worden naar de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat in Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Macedonische politie beter functioneert. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Macedonische justitie zich nog steeds opdringt, is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging verbeterd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend bij het intern

controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, bij het Openbaar Ministerie en bij de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Macedonië aanwezig zijn. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een staatsprogramma en actieplan ter preventie en bestrijding van corruptie voor de periode 2016-2019, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de "State Commission for the Prevention of Corruption". Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie. De Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad en corruptie, de zogenaamde community policing, e.d.m. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Macedonië opererende autoriteiten aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Bijgevolg heeft u niet aannemelijk gemaakt dat er wat u (en uw dochter) betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen. Uw paspoort en dat van uw dochter bevestigen uw identiteit en die van uw dochter, die hier niet ter discussie staan. Aan het overlijden van uw echtgenoot en de medische toestand van uw dochter, zoals uiteengezet in het attest van haar arts in Macedonië en bevestigd door artsen in België, wordt evenmin getwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

Verzoekster beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de schending van artikel 1, A, (2) van de Conventie van Genève, artikel 1.2 van het eerste Protocol betreffende de status van vluchtelingen, de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel. Volgens haar werd er geen rekening gehouden met alle aangebrachte elementen.

Verzoekster betoogt:

"Volgens artikel 16 van de Procedurerichtlijn zorgt de beslissingsautoriteit ervoor dat de verzoeker voldoende in de gelegenheid wordt gesteld om zo volledig mogelijk de tot staving van het verzoek noodzakelijke elementen aan te voeren, overeenkomstig artikel 4 van Richtlijn 2011/95/EU. Dit houdt onder meer in dat verzoeker in de gelegenheid wordt gesteld om uitleg te geven over eventueel ontbrekende elementen en/of over inconsistenties of tegenstrijdigheden in zijn verklaring,

Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat er rekening werd gehouden met het feit dat verzoekster slechts kort werd gehoord en vervolgens een schriftelijke verklaring heeft afgelegd en mogelijkwijze geen uitleg kon geven over ontbrekende elementen en/of inconsistenties of tegenstrijdigheden,

De beslissing faalt op dit vlak, Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat het persoonlijk en kwetsbaar profiel van verzoekster voldoende werd onderzocht,

Verzoekster leefde in een afgelegen dorp ver weg van informatie en diensten. Zij was aldaar samen met haar kinderen slachtoffer van huiselijk geweld, Vrouw zijnde kon ze zelf niets ondernemen en haar man kon evenmin iets bereiken bij de politie omdat het geweld van zijn broers kwam die bovendien ziek waren,

Huiselijk geweld wordt inderdaad als normaal beschouwd door een deel van de bevolking in Macedonië en treft voornamelijk vrouwen zoals verzoekster die (financieel) afhankelijk zijn. Het gaat om een patriarchale maatschappij waarin vrouwen ondergeschikt zijn aan mannen, Veel vrouwen doen geen aangifte uit schrik voor nieuw geweld, uit schaamte, uit onzekerheid. Andere vrouwen omdat ze geen middelen hebben om voor zichzelf te zorgen. Nog anderen omdat zij niet geïnformeerd zijn over hun rechten en bestaande procedures,

De door de Commissaris-generaal verrichte analyse van de situatie in Macedonië blijkt te theoretisch te zijn en te weinig genuanceerd,

Slachtoffers van huiselijk geweld kunnen inderdaad stappen ondernemen om bescherming te krijgen maar effectieve bescherming krijgen ze niet. Mogelijke oorzaken zijn gebrek aan middelen en corruptie, Als slachtoffer van huiselijk geweld kon verzoekster nergens terecht, Verder wordt in de beslissing niet aangegeven op welke manier en in welke mate de informatie mbt. Macedonië in concreto van toepassing is op de situatie van verzoekster, De informatie blijft louter theoretisch, Artikel 60 van de Conventie van Istanbul over geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld maakt de link met het Vluchtelingenverdrag. Gendergerelateerd geweld tegen vrouwen kan erkend worden als een vorm van vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Of als een vorm van ernstig gevaar dat aanleiding geeft tot subsidiaire bescherming, Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat de asielvraag van verzoekster gendersensitief werd beoordeeld alhoewel het verzoek duidelijk gendergerelateerd is, Verzoekster ontvluchtte Macedonië evenzeer omwille van de onmenselijke en vernederende behandeling van haar zieke dochter, De dochter wordt in Macedonië gediscrimineerd omdat zij fysisch en psychisch ziek is. De nodige medische zorg is er voor haar niet waardoor zij ernstige schade dreigt te lijden met gevaar voor haar leven, Verzoekster lijdt zelf morele schade doordat zij lijdzaam dient en diende toe te zien bij het ziekteverloop van haar dochter bij gebrek aan beschikbare zorg, Verzoekster en haar dochter hebben in Macedonië geen toegang tot betaalbare gezondheidszorg wat als onmenselijke behandeling kan beschouwd worden in de zin van artikel 48/4 §2 b van de Vreemdelingenwet, De Commissaris-generaal heeft duidelijk geen rekening gehouden met alle omstandigheden eigen aan de zaak en/of afdoende onderzocht en hij is daardoor onzorgvuldig tewerk gegaan, Bij een terugkeer loopt verzoekster en haar dochter onmiskenbaar een reëel risico op ernstige schade onder de vorm van een ernstige bedreiging van haar leven en/of persoon onder de vorm van een onmenselijke behandeling wegens het ontbreken van enige vorm van betaalbare en toegankelijke gezondheidszorg, Uit het bovenstaande blijkt dat de Commissaris-generaal onzorgvuldig is geweest en geen rekening heeft gehouden met alle elementen waardoor hij niet tot een juiste beslissing in hoofde van verzoekster kon komen,”

Verzoekster vraagt op basis van het voorgaande om aan haar de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, minstens om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar het CGVS.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Verzoekster vestigt in het onderhavige verzoekschrift de aandacht en nadruk op de medische problemen in hoofde van haar dochter en het gebrek aan een adequate en betaalbare behandeling in Macedonië.

Dient echter te worden vastgesteld dat verzoekster niet aantoont dat deze medische problemen of een eventueel gebrek aan medische zorgen op zich enig verband zouden vertonen met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden of zouden kunnen lijden tot vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin. Tevens dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de

Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat zij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure.

3.3. Daarnaast herhaalt verzoekster in het onderhavige verzoekschrift de aangevoerde vrees ten gevolge van het ondergane huiselijke geweld vanwege haar schoonbroers.

Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing echter met recht gemotiveerd:

“Aangaande de problemen die u met uw schoonbroers kende, dient te worden vastgesteld dat deze zich situeren in de periode dat u met uw schoonbroers samenwoonde in Kercove, voor het overlijden van uw echtgenoot. Sinds zijn overlijden, een tweetal jaar geleden, leefde u in Tetovo (CGVS, p. 4). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u ook na uw verhuis naar Tetovo nog problemen kende met uw schoonbroers (schriftelijke verklaring). Bovendien wordt vastgesteld dat u niet heeft aangetoond dat u voor de door u aangehaalde problemen met uw schoonbroers – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Macedonië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Macedonië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Betreffende uw verklaring dat de politie niets tegen uw schoonbroer kon doen (zie schriftelijke verklaring) dient verwezen te worden naar de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat in Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Macedonische politie beter functioneert. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Macedonische justitie zich nog steeds opdringt, is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging verbeterd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbinde in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, bij het Openbaar Ministerie en bij de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Macedonië aanwezig zijn. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een staatsprogramma en actieplan ter preventie en bestrijding van corruptie voor de periode 2016-2019, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de “State Commission for the Prevention of Corruption”. Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie. De Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de “OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje”. Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad en corruptie, de zogenaamde community policing, e.d.m. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Macedonië opererende autoriteiten aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.”

Verzoekster slaagt er niet in deze motieven te ontcrachten. De vaststelling dat de problemen met haar schoonbroers ophielden nadat zij verhuisde, laat zij geheel ongemoeid. Verder beperkt verzoekster zich ertoe de door het CGVS gehanteerde en aangehaalde informatie tegen te spreken en te laten uitschijnen dat deze in haar concrete geval niet van toepassing zou zijn. Hiermee kan zij geenszins

volstaan om aannemelijk te maken dat zij in Macedonië van bescherming verstoken zou blijven indien zij hierom zou verzoeken.

3.4. Verzoekster tracht daarnaast te laten uitschijnen dat het CGVS geen rekening zou hebben gehouden met haar specifieke situatie en deze van haar dochter, aan haar onvoldoende de kans zou hebben geboden om de nodige elementen aan te voeren, onvoldoende onderzoek zou hebben gevoerd en geen rekening zou hebben gehouden met alle elementen.

Dit betoog kan echter hoegenaamd niet worden gevolgd. Dat het CGVS geen rekening zou hebben gehouden met de moeilijkheden in hoofde van verzoekster om (uitgebreid) te worden gehoord en aan verzoekster niet de kans zou hebben geboden om haar asielmotieven uiteen te zetten, mist kennelijk feitelijke grondslag. Zo wordt in de bestreden beslissing duidelijk aangegeven: *“Vanwege de gezondheidssituatie van uw dochter kon u bij Dienst Vreemdelingenzaken niet worden gehoord. De arts van uw dochter legde een attest neer ter staving van het feit dat uw dochter niet kon worden gehoord en dat u te allen tijde bij haar zijde diende te blijven. In overleg met uw sociaal assistent en advocaat werd er afgesproken dat u zich samen met uw dochter naar het commissariaat-generaal zou begeven en dat uw dochter het gehoor zou bijwonen. Tijdens het gehoor werd uw dochter onwel en het gehoor diende te worden afgebroken zonder dat uw asielmotieven konden worden besproken. Er werd met uw advocaat afgesproken dat u uw asielmotieven in een geschreven verklaring zou uiteenzetten. Naast deze geschreven verklaring legde u uw paspoort neer, het paspoort van uw dochter, de overlijdensakte van uw echtgenoot, en een brief van de arts van uw dochter in Macedonië waarin wordt uitgelegd dat u zich bepaalde medische behandelingen niet kan veroorloven.”* In de verdere motivering in de bestreden beslissing wordt daarenboven uitdrukkelijk rekening gehouden met en een beoordeling gedaan aan de hand van zowel verzoekers verklaringen tijdens het (stopgezette) gehoor bij het CGVS als de schriftelijke verklaring die verzoekster nadien neerlegde (administratief dossier, map ‘documenten’).

Daarenboven dient te worden opgemerkt dat het niet ernstig is van verzoekster om op algemene wijze op te werpen dat het CGVS naliel alle elementen te onderzoeken, zonder hierover enige verdere duiding te verschaffen. Verzoekster laat na *in concreto* aan te tonen dat of welke elementen of gegevens van haar relaas of dossier niet of onvoldoende werden onderzocht of in aanmerking genomen. Evenmin toont zij aan dat of op welke wijze dit een invloed zou hebben gehad op de bestreden motivering en beslissing. Bovendien reikt verzoekster in het kader van onderhavige beroepsprocedure zelf geen bijkomende elementen of informatie aan die nuttig zouden kunnen zijn bij de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming.

3.5. Ten aanzien van de documenten die verzoekster benevens de reeds hoger aangehaalde schriftelijke verklaring heeft neergelegd (administratief dossier, map ‘documenten’), wordt in de bestreden beslissing tot slot terecht gesteld:

“De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen. Uw paspoort en dat van uw dochter bevestigen uw identiteit en die van uw dochter, die hier niet ter discussie staan. Aan het overlijden van uw echtgenoot en de medische toestand van uw dochter, zoals uiteengezet in het attest van haar arts in Macedonië en bevestigd door artsen in België, wordt evenmin getwijfeld.”

Verzoekster laat deze motieven ongemoeid.

3.6. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster (of haar dochter) een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.7. Verzoekster toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in haar hoofde (of in hoofde van haar dochter) zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.8. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT